

TERVEHDYSPUHE SUKUTUTKIMUSPÄIVILLÄ

16.1.1993

Tervetuloa näille seuramme järjestämille yhdensilletoista sukututkimuspäiville. Perinteisesti nämä on järjestetty täällä Sampolan tiloissa, vain kerran 1983, ne olivat muualla, Varalassa. 1985 samassa paikassa järjestetyt sukututkimuksen opintopäivät Suomen sukututkimusseuran isännöiminä, jättivät sukututkimuspäivämme kokonaan väliin. Sampolan tilaisuuksista nämä ovat täten kymmenenet, joista minulla on ollut kunnia avata viidet.

Sampolasta lähtevät vahvasti Tampereen seudun sukututkimusseuran juuret. Näissä tiloissa, työväenopiston puitteissa, suuri osa jäsenistöämme on harrastuksensa opetuksellisen ennakkoon saanut. Opettajina olivat seuramme jäsenet, jotka muiden innostuneiden alan harrastajien kanssa perustivat seuramme. Emme juhli erikoisemmin tätä 14:sta toimintavuotta, vaan etenemme tutuksikäyneellä kaavalla. Tullessanne sisään kirjoittauduite päivien osallisiksi, nimi vihossa ei velvoita teitä mihinkään, mutta meille järjestäjille, sillä on oma merkityksensä. Mikäli se joltakulta jäi epähuomiossa pois, korjannette asian.

Sampolan tiloissa seuramme kokouksetkin jatkuivat aina vuoden 1984 syksyyn. Uudeksi kokoustilaksi saimme Tammelan koulun auditorion, matka kohti kaupungin keskustaa oli alkanut. Kesti neljä vuotta, kun Vanhan kirjastotalon tilat annettiin anomusten perusteella eri järjestöjen käytettäväksi. Oli siinä välissä toki useita neuvottelujakin, mutta syksyllä 1988 alkoivat kokoukset nykyisessä paikassa. Seuran arvokkaaksi paisuva kirjastokin pääsi pois sihteerin kotoa tilaa viemästä, onni oli tilankäytön suhteen ennenaikainen, sillä nyt ovat tilat kirjaston kaapeissakin melko täydet ja sihteerin koti muun mappiaineiston vallassa. Seura ottaa

kiitoksella vastaan lahjoituksia kaikesta sukututkimukseen liittyvästä, hankkien itsekin vähien varojensa puitteissa lisäaineistoa jäsenistönsä käyttöön, joten alkää silti ahtauttakaan kammok-suko. Tampereen seudun sukututkimusseuran ohjelmaan on vakiintuneesti liittynyt näkyminen myös oman alueensa ulkopuolella, retket ovat massatapahtumina suurimpia, mennyt vuosi toi seurallekin uutta, olivat ensimmäiset valtakunnalliset sukumessut, rakkaassa kiistakaupungissamme Turussa. Tapahtuma oli ajoitettu valtakunnan 75-vuotisjuhlan osaksi. Pienempinä ryhminä seuramme jäsenet ottavat osaa, mitä moninaisempiin alan tilaisuuksiin ympäri Suomea.

Lamasta puhuin jo viime vuonna tältä paikalta, se on vain syventynyt, eikä kukaan tunnu tietävän, joko olemme aallonpohjassa. Peloistani osa on toteutunut, kirjastojen, jopa opintolukusalinkin käyttöaika on supistettu, palvelujen maksullistamisenpeikko on väijymässä jokaista vielä maksutonta kansalaistottumukseksi käynnyttä vapaa-ajan käytön osastamme. Samalla yhteiskunnan tuki on minimoitumassa tai kokonaan poistumassa, yhä useammalta harrastustoimintamuodolta. Olisipa Tampereella viisaita päättäjiä varojenjaon tasapuoliseksi suorittamiseksi.

Positiivisiakin ajatuksia lama tuo mieleeni. Liekö maagisen 300:n jäsenen rajan rikkoutuminen ollut kiinni lisääntyvän työttömyyden luomasta vapaa-ajan käytön uustarpeesta. Osallistuminen kokouksiinkin on selvästi noussut. Omalta osaltaan lamantorjuntaan vaikuttaa maksujen jäädytys. Samoin on käynyt seuramme jäsenmaksuille.

Löytöjä, uusia löytöjä, siinä asiat mitkä saavat monet ilahtumaan, niin sukututkijankin. Tapaus, mikä monesta muusta tuntuu sangen vähäpätöiseltä, asettaen löytäjänsä sitä toisille esit-

-> ed. sivulta

täessään, jopa hieman kummeksitun, tai hairahtaneen tuntuiseksi. Olkaa silti tyytyväisiä ja nauttikaa, mitä nautittavissa on. Samon tekevät monet arvostelijanne vuorollaan, vaikkeivat sitä itse aina huomaakaan. Minulla on ollut työni suhteen kiireinen vuosi, tutkimustyö etenee verkalleen, löytöjä on tullut muutamia. Koko harrastukseni ajan olen yrittänyt yhdistää isäni esivanhempain kahta katkennutta ketjun-osaa toisiinsa enkä ole vieläkään onnistunut. Iloni oli silti suuri havaitessani lasteni kuuluvan niihin molempiin, näin oli käynyt käyttämällä apuna vaimoni esivanhempia. Tutkiminen on aikaavieppää ja vain omat arkistolöydöt tuntuvat

monesta hyväksytyiltä. Niinhän saa ollakin, sillä silloin on varmin asioiden oikeellisuudesta. Älkää silti olko lukematta ja tutkimatta kaikkea käsiinne saamaanne toisten tekemiä ainesitoja. Ostamalla niitä tuette arvokasta työtä, löytämällä jo valmiiksi tutkittuja rönsyjä saamme sijoittamamme rahamme moninverroin takaisin. Auttakaamme toisiamme myös muissa muodoissa. Yhteistoiminta jatkuu seuramme ja muiden järjestöjen välillä vilkkaana.

Lopuksi parhaimmat kiitokseni teille jokaiselle, jotka edesautoitte tämän tilaisuuden aikaansaamisessa ja toteutuksessa. KIITOS JA Tervetuloa!